

Experimental Study of Social Dimensions of Pedagogical Content Knowledge in Mathematics Education

Vahid Naghdi Dorbati*

Assistant Professor, Department of Social Science Education, Farhangian University, Member of the National Elite Foundation, Tehran, Iran

(Received: June 20, 2020; Accepted: September 30, 2020)

Abstract

This article aims to identify the impact of contextual and symbolic locations on adolescents' success in mathematics learning as a result of the teaching process. The theoretical approach of this research is the integrated and multidimensional view of "pedagogical content knowledge". In this approach, the role of contextual conditions, especially social variables in all aspects of education and learning is key; and the socio-cultural nature of this process is quite prominent. In fact, educational goals will be achieved in the light of identifying social and cultural conditions, and how they affect the educational process. The research method, according to the facilities and nature of the research, is social measurement; and most of the research report is based on survey results. The research samples, including 398 adolescents, were from six different high schools in Alborz province. The research results, with the ability to explain 57% of the changes in students' math scores, reveal how the research hypotheses have been confirmed. The results of multivariate regression analysis suggest that classroom conditions, as the most important symbolic place in mathematics and physics education, play the most reinforcing role in obtaining a mathematical score. In addition, it is clear that the moral and disciplinary conditions of the respondents are the most important contextual variables that guarantee the educational and learning conditions of the learners.

Keywords: Individual discipline, Mathematics education, Moral norm, Social discipline, Social measurement, Symbolic place.

* Corresponding Author, Email: va.naghdi@yahoo.com

تحلیل ابعاد اجتماعی دانش محتوای آموزشی در آموزش ریاضی

وحید نقدی دورباطی*

استادیار، گروه آموزش علوم اجتماعی، دانشگاه فرهنگیان تهران، عضو بنیاد نخبگان، تهران، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۳/۳۱؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۷/۰۹)

چکیده

پژوهش حاضر با هدف شناسایی تأثیر شرایط زمینه‌ای و مکان‌های نمادین، مانند خانواده و مدرسه بر موفقیت نوجوانان در یادگیری ریاضی تنظیم شده است. فضای نظری این پژوهش، دیدگاه تلقیقی و چندبعدی «دانش محتوای آموزشی» است. در این دیدگاه، نقش شرایط زمینه‌ای، بهویژه متغیرهای اجتماعی در تمام ابعاد آموزش و یادگیری بسیار کلیدی است؛ و خصلت اجتماعی- فرهنگی این فرایند کاملاً برجسته است. روش انجام تحقیق، بنا به امکانات و ماهیت تحقیق، سنجش اجتماعی است؛ و عدمه گزارش تحقیق مبتنی بر نتایج پیمایش است. نمونه تحقیق، شامل ۳۹۸ نوجوان، از شش دیبرستان متفاوت در سطح استان البرز بوده است. نتایج تحقیق، با توان تبیین ۵۷ درصد از تغییرات نمره ریاضی دانش آموzan، چگونگ تأیید فرضیه‌های تحقیق را آشکار می‌کند. نتایج تحلیل رگرسیونی چندگامه حاکی از آن است که شرایط کلاس درس به مثابة مهم‌ترین مکان نمادین در آموزش ریاضی و فیزیک بیشترین نقش تقویت‌کننده را در کسب نمره ریاضی دارد. همچنین، آشکار می‌شود شرایط اخلاقی و انضباطی پاسخگویان مهم‌ترین متغیرهای زمینه‌ای هستند که شرایط آموزشی و یادگیری فراگیران را تضمین می‌کنند.

واژگان کلیدی: انضباط فردی، آموزش ریاضی، سنجش اجتماعی، مکان نمادین، هنجار اخلاقی.

* نویسنده مسئول، رایانمه: va.naghdi@yahoo.com

این پژوهش، به عنوان طرح پژوهشی و با حمایت مالی دانشگاه فرهنگیان استان تهران انجام شده است.

مقدمه

ریاضیات که یک علم تحلیلی و انتزاعی است، به عنوان اوج منطق همواره در صدر توجه اندیشمندان و فلاسفه تعلیم و تربیت قرار داشته است (لینگ^۱، ۲۰۰۸، ص ۱۵۰؛ کارن^۲، ۲۰۰۵ کیوسی‌ای^۳، ۲۰۰۷، ص ۱۳۹). امروزه با تلاش بی‌وقفه متخصصان آموزش ریاضی در جامعه دانشگاهی، همچنین معلمان و آموزگاران، این شاخه علمی جزو مهمترین بخش‌های آموزش، چه آموزش رسمی و چه آموزش غیر رسمی محسوب می‌شود. با پیشرفت آموزش ریاضی، شناخت قالب‌های مفهومی، و ارائه چارچوب‌های پژوهشی همچون «دانش مبتنی بر محتوای آموزشی» (PCK)^۴، به‌ویژه آشکارشدن نقش شرایط زمینه‌ای در آموزش، فرصت‌های فراوانی برای پژوهش‌های مختلف فراهم آمده است.

در رویکرد تلفیقی اجتماعی، پدیده آموزش و یادگیری ریاضی به مثابه یک رویداد جامعه‌شناختی و انسان‌شناختی بررسی می‌شود. هنجارها و ارزش‌های موجود در محیط آموزشی، خاص آن محیط است و کارکردهای ویژه‌ی خود را دارد: کارکردهایی که خصلت اجتماعی-فرهنگی دارند و باید توسط محققان شناسایی شوند تا اهداف آموزشی تحقق یابد (کاب، وود و یاکل^۵؛ ۱۹۹۰؛ کاب، یاکل و وود، ۱۹۹۳؛ وود و همکاران، ۱۹۹۳؛ کاب و بورسفیلد^۶؛ ۱۹۹۵؛ کاب، ۱۹۹۹). در این نوع مطالعات، آموزش و یادگیری ریاضی محصول شرایط اجتماعی و فرهنگی است و پیامدهای آن نیز بازتوالیدکننده همان شرایط است.

1. Leming

2. Curren

3. QCA: Qualifications and Curriculum Authority

۴. دانش محتوای آموزشی یا دانش محتوایی مبتنی بر تعلیم و تربیت، در ادبیات موجود که مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری نیز قرار گرفته است، به صورت اختصاری با «PCK» شناخته می‌شود (Content Knowledge (وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، ۱۳۹۴، ص ۱۳).

5. Cobb, Wood & Yackel

6. Bauersfeld

با ابداع اصطلاح «دانش محتواهی آموزشی» توسط شولمن^۱ (۱۹۸۶)، یک طرح تحقیق نسبتاً جامع مطرح شده است. این طرح تحقیق، بیان‌کننده ادغام آنچه ما آموزش می‌دهیم (محتوا) و چگونگی آموزش بر اساس یک دانش جامع برای تدریس است (شولمن، ۱۹۸۶). گرامین، اظهار می‌دارد که PCK نه تنها دانش محتوا و دانش مبتنی بر آموزش، بلکه دانش زمینه^۲ را نیز ادغام می‌کند. دانش محتوا، به دانش حوزه موضوع اشاره دارد. دانش آموزشی، شامل مؤلفه‌هایی مانند مدیریت کلاس، برنامه درسی، ارزیابی و تکنیک‌های آموزشی است. دانش مبتنی بر زمینه یا متن، شامل عواملی است که بر یادگیری دانش آموزان تأثیر می‌گذارد، مانند نوع مدرسه، محیط کلاس، و ویژگی‌های دانش آموزان (گرامین، ۱۹۹۰).

در واقع، «دانش مبتنی بر زمینه» یک حوزه منحصر به فرد از دانش است که با توجه به زمینه‌ای که تدریس و یادگیری در آن اتفاق می‌افتد، همچنین، از تبدیل دانش محتوا آموزش‌هایی مناسب حاصل می‌شود تا الشکالی را ایجاد کند که دانش آموزان بتوانند آن را درک کنند (مارباخ، ایگان و تامسون، ۲۰۱۵). البته، دانش زمینه‌ای در آموزش ریاضی به پیش از ابداع مفهوم «دانش محتوا آموزشی» برمی‌گردد و بخش عظیمی از بدنه علمی آن مرهون مطالعات پیگیرانه پاول کاب، که از اوایل دهه ۱۹۹۰ آغاز شده، همچنین، تلاش علمی و تجربی شاگردان و پیروان او بوده است (یاکل، کوئن و اسفرد، ۲۰۱۱؛ ۱۹۹۶؛ بارنز^۳ و بارنز، ۲۰۰۵؛ بال^۴، ۲۰۰۱).

قالب مفهومی PCK، دارای پنج مؤلفه است که برای دست‌اندرکاران تعلیم و تربیت، به ویژه مرتبیان چه در داخل کلاس و چه خارج از آن بسیار مهم است. این مؤلفه‌ها عبارت‌اند از دانش برنامه درسی علوم، دانش درک دانش آموز از علم، دانش استراتژی‌های طراحی آموزشی، دانش

1. Schulman

2. Context knowledge

3. Grossman

4. Thompson

5. Yackel, Koenen & Sfard

6. Barnes

7. Ball

ارزیابی یادگیری دانشآموزان، و جهت‌گیری به تدریس علمی؛ که در ادامه به طور مختصر تشریح می‌شوند.

دانش برنامه درسی علوم به شناسایی اهداف یادگیری برای یک موضوع خاص و تعیین چگونگی دستیابی به آن اهداف یادگیری از طریق برنامه‌های درسی عمودی و افقی می‌پردازد. این مؤلفه شامل چگونگی انتخاب و ترتیب مطالب در یک دوره و در کل دوره‌ها برای ساختن درک اساسی تا عمیق برای فرآگیران است (مارباخ، ایگان و تامسون، ۲۰۱۵).

دانش درک دانشآموز از علم بر دو عامل تأکید دارد: الف) درک دانش قبلی دانشآموزان از علم، همچنین، برداشت‌های جایگزین آن‌ها که می‌تواند مانع درک آن‌ها شود؛ ب) تنوع دانشآموزان از نظر دانش قبلی آن‌ها و مقوله اجتماعی چندفرهنگی.

یکی از ابعاد دانش قبلی دانشآموزان، بر سابقه و موفقیت‌های آنان در زمان گذشته تأکید دارد. مهمترین عامل موفقیت یادگیری فرآگیران در ریاضی، قدرت آنان در تشخیص ابعاد و اندازه‌گیری آن‌ها است. این توانایی، در تجارت عملی و مشاهدات مبتنی بر ریاضی کسب می‌شود. ارتباط تنگاتنگ ریاضی و فیزیک، همچنین، بیان ریاضی مفاهیم فیزیک موجب شده است که متخصصان آموزش، به تأثیر فعالیت‌های دقیق در مشاهدات و آزمایش‌های فیزیک بر آموزش موفق به‌طور ویژه توجه کنند (موخوپاها و گریر، ۲۰۱۷، ص ۲۸۳-۲۰۲؛ نارلیکار^۱، ۲۰۱۷، ص ۳۱۷-۳۳۸).

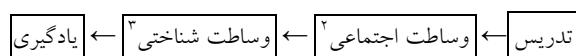
انجمان روانشناسی آمریکا (۱۹۹۷)، با توجه به تفاوت و ظرفیت فرآگیران، اصولی جامع و مبتنی بر پژوهش را ارائه داده است؛ و در آنجا، به صراحت بر شرایط اجتماعی و فرهنگی تأکید شده است. این اصول به چهار دسته تقسیم می‌شوند که فراتر از دانش محتوایی هستند: ۱. عوامل شناختی و فراشناختی، ۲. عوامل انگیزشی و عاطفی، ۳. عوامل رشد و توسعه، و اجتماعی، و ۴. عوامل فردی. بنابراین، توجه محققان تعلیم و تربیت بر زبان و فرهنگ در جوامع چندفرهنگی بیشتر جلب شده است. آنان مشاهده کرده‌اند دانشآموزان با مجموعه‌های منحصر به فرد از

1. Mukhopadhyay & Greer
2. Narlikar

تأثیرات فرهنگی، تجربیات زندگی، یادگیری‌های قبلی، نگرش‌ها و شخصیت‌ها وارد کلاس‌های درس می‌شوند. به این ترتیب، در پژوهش‌های این محققان تنوع در هر گروه باید تصدیق شود؛ متغیرهایی مانند سطح تحصیلات، موقعیت اجتماعی و فرهنگی، وابستگی مذهبی و سیاسی، و وضعیت شغلی سرپرست خانواده (بارنز و بارنز، ۲۰۰۵).

بحث درباره مسائل ریاضی در مدرسه بدون درنظرگرفتن مسئولیت مدرسه در اظهار بینان‌های شهروندی غیر ممکن است. تحت این ایده، به ناتوانی دانشجویان ریاضی در انتقاد از وضعیت موجود و فهم شهروندی اشاره می‌شود. ضعف جوانان در برآوردن انتظارات اخلاقی و منطقی در سطح زندگی اجتماعی، رعایت ملاحظات اجتماعی و حق دیگران، و تصور دیگران تعمیم‌یافته در شرایط حساس اخلاقی برای دانشجویان رشتۀ ریاضی بیش از دیگر دانشجویان تحمل ناپذیر است. به عبارت دیگر، وقتی که دانشجویان ریاضی که مستقیماً با منطق و مقولاتی که دارای سازگاری درونی هستند سروکار دارند، ملاحظات اجتماعی را رعایت نکنند؛ از دیگر افراد جامعه چه انتظاری می‌توان داشت (روزن‌هد، ۱۹۶۱). در چنین شرایطی، می‌توان نتیجه گرفت که سازگاری درونی و منطق آزادس‌های تربیتی به طور قابل ملاحظه‌ای ضعیف شده، انجام وظایف اجتماعی به مخاطره افتاده و حقوق اجتماعی ادا نشده است (نقدي، ۱۳۹۲، ۱۳۹۳، ۱۳۹۵؛ روزن‌هد، ۱۹۶۱).

نقش شرایط اجتماعی، به مثابة زمینه تدریس، بسیار اهمیت دارد. شولمن، مبدع PCK، به خوبی اظهار می‌دارد که فرایند تدریس میانجی‌های اجتماعی را فعال می‌کند و منشأ تشکیل تمایلات نسبتاً پایدار برای فراغیران است (شکل ۱). به این ترتیب، تمایلات اخلاقی دانش‌آموزان، گرایش لازم برای تعامل با مقولات سازگار و منظم را فراهم می‌کند؛ و پایداری اخلاقی و سالم را برای درگیر شدن با مسائل علمی را فراهم می‌کند.

شکل ۱. فرایند تبدیل تدریس به یادگیری (شولمن، ۱۹۸۶)

1. Rosenhead
2. Social mediation
3. Cognitive mediation

دانش استراتژی‌های طراحی آموزشی شامل آگاهی از راهکارهای آموزشی مبتنی بر شواهد و نحوه استفاده از آن‌ها است. به طور خلاصه شیوه‌های اداره کلاس درس عبارت‌اند از: ۱. انتقال مستقیم، ۲. تدریس تعامل‌محور، ۳. مسئله‌محور، و ۴. آموزش انفرادی (شعبانی، ۱۳۹۵)، که همگی به‌نوعی به شرایط زمینه‌ای به ویژه متغیرهای اجتماعی وابسته هستند. هرچند در حال حاضر عده‌ای از متخصصان بر تدریس معلم‌محور و روش مستقیم در ریاضیات توصیه می‌کنند (کیپوت و بلنتون^۱؛ هانگ و لیونگ^۲؛ ۲۰۱۷)؛ اما، اکثراً بر روش‌های دیگر و حتی تلفیقی تأکید دارند که با محوریت تعاملات اجتماعی در کلاس صورت می‌پذیرد (گوو^۳، هانگ و گوو، ۲۰۱۷).

تدریس در کلاس درس به‌مثابة یک «مکان نمادین» رخ می‌دهد که به نوبه خود اهمیت دارد. در این دیدگاه، در فضای آموزشی و حین اجرای روش‌های تدریس، معلمان و دانشآموزان مکان‌های نمادینی را تشکیل می‌دهند و در آن‌ها زندگی می‌کنند؛ و سازه‌های متناظر را خلق می‌کنند و تعديل می‌دهند. این زندگی، کاملاً به ادراک کنشگران وابسته است و از آنچه ناظران در بررسی فعالیت‌های کلاس درس انتظار دارند، می‌توانند متفاوت باشد (نمیروفسکی^۴ و همکاران، ۱۹۹۶؛ کاب، یاکل و مک‌کلین^۵؛ ۲۰۰۰؛ کاب، ۱۹۹۶؛ کاب و یاکل، ۱۹۹۶؛ کاب، وود و یاکل، ۱۹۹۰).

در حرفهٔ تدریس ریاضیات، همان‌طور که فراغیران تغییر می‌کنند، معلمان نیز کمابیش متحول می‌شوند. معلمانی که دارای این «بینش حرفه‌ای» شده‌اند، مترصد این تغییرات دوطرفه هستند و به عنوان معلم پژوهنده، مورد «رشد زاینده»^۶ واقع می‌شوند (فرانک^۷ و کاظمی، ۲۰۰۱؛ گاموران^۸، ۲۰۰۱). این دیدگاه پست مدرن، موافق با دیدگاه برساختگرایی^۹ معرف معلم جستجوگر بر

1. Kaput & Blanton

2. Huang & Leung

3. Gu

4. Nemirovsky

5. McClain

6. Generative Growth

7. Franke

8. Gamoran

9. Constructionism

تفاوت‌های فردی فرآگیران تمرکز وافر دارد (اسکات نلسون^۱، ۲۰۰۱؛ سایمون^۲، ۲۰۰۱؛ ریچاردسون^۳، ۲۰۰۱؛ کاب، وود و یاکل، ۱۹۹۰). این معلمان در دنیای نوین، به تمام ابعاد اخلاقی و رعایت هنجارهای انصاف و صداقت بهمثابة هنجارهای اخلاقی صدرنشین اهتمام می‌ورزند (نقدي، ۱۳۹۳، ۱۳۹۲). معلمانی که عدالت اجتماعی را در تدریس خود قرار می‌دهند، محیطی در کلاس ایجاد می‌کنند که به‌طور ایدهآل، به دانش‌آموزان در مقابل نابرابری اجتماعی کمک می‌کنند؛ و خود نیز به صدای مؤثر برای تغییر تبدیل می‌شوند (گوتاستاین^۴، ۲۰۰۷؛ راث^۵، ۲۰۰۷). این اهداف آموزشی تحول‌گرا بدون این‌که عمیقاً دلایل اساسی تصمیم‌های جامعه را زیر سؤال ببرند، معمولاً از شیوه‌های سنتی کلاس درس، که خارج از ارزش‌ها و انتظارات جامعه است، حمایت می‌کنند (گری و رول^۶، ۲۰۰۹).

به این ترتیب، از معلمان در جهان معاصر انتظار می‌رود که در فضای حرفه‌ای‌شان، فارغ از مطالعه تغییرات دانش‌آموزان، تحولات خود را نیز به عنوان سرمشق‌های علمی و الگوهای اخلاقی تحت بررسی قرار دهند.

دانش ارزیابی یادگیری دانش‌آموزان به درک آنچه برای دستیابی مهم است و چگونگی دستیابی به آن مهم اشاره دارد. این شامل چگونگی توسعه و اجرای انواع مختلف ارزیابی‌های تشریحی و خلاصه‌ای برای گرفتن بازخورد جامع در مورد یادگیری دانش‌آموزان است (مارباخ، ایگان و تامسون، ۲۰۱۵).

در رابطه با آموزش و یادگیری ریاضی یکی از مهمترین ابعاد، ارزیابی از خود است؛ که شامل استنباط دانش‌آموز از توان یادگیری خود می‌باشد. فرآگیران، دانش ارزیابی مبتنی بر یادگیری خود را از میزان موفقیت در دیگر دروس در زمان گذشته (سوابق تحصیلی) نیز دریافت و ثبت

-
1. Scott Nelson
 2. Simon
 3. Richardson
 4. Gutstein
 5. Roth
 6. Garii & Rule

می‌کنند. یک نظام ارزیابی منصفانه، فضای آموزش و یادگیری امنی را می‌پروراند (ماهاجان^۱، ۲۰۱۰؛ رودریگز و کیچن^۲، ۲۰۰۵؛ روسي^۳ و همکاران، ۲۰۱۸).

اغلب معلمان کلاس درس به ندرت ریاضیات و علوم مدرسه را ابزار صریح در تغییر جامعه می‌دانند. مفاهیم ریاضی و علمی ملاحظات عدالت اجتماعی، زمینه‌های نه‌چندان صریحی را پیش می‌کشند که معمولاً انتظار می‌رود با پاسخ‌های واضح از ریاضیات و مطالب علمی در کلاس‌های ابتدایی و متوسطه در ارتباط نباشد (بیشап^۴ و همکاران، ۲۰۰۶؛ موخوپاهای و گریر، ۲۰۱۷). با وجود این، شواهد و مدارک زیادی وجود دارد که پیونددادن این دانش به درک دانش آموزان از عدالت اجتماعی، در حالی که ۱. به آن‌ها در توسعه ابزار تفکر انتقادی، ۲. محتويات علمی، و ۳. سخت‌گیری ریاضی کمک می‌کند، ۴. آن‌ها را در همه زمینه‌های زندگی خود، در داخل و خارج از کلاس تقویت می‌کند (بارتون و ریورت^۵، ۲۰۰۸). در حالی که منابع درسی ریاضیات و عدالت اجتماعی به‌آسانی در دسترس است، عدالت اجتماعی اغلب در برنامه درسی علوم و ریاضیات به صورت غیر مستقیم و غیر رسمی وارد می‌شود (گریر و رول، ۲۰۰۹؛ موخوپاهای و گریر، ۲۰۱۷). جهت‌گیری به تدریس علمی به دانش و اعتقاد آموزگاران در مورد نحوه تدریس علم و اهداف آموزش علم اطلاق می‌شود. این جهت‌گیری از نظر محتوا و زمینه خاص است؛ و روشی را شکل می‌دهد که معلم را به تدریس نزدیک می‌کند. در سال‌های اخیر، دانش و اعتقادات در مورد چگونگی تدریس علوم، بهشت از رویکرد تدریس علمی نشأت گرفته است. تربیت و آموزش عام‌گرایانه آموزشگران و مریبان نسبت به تدریس فارغ از سایق شخصی، گروهی و نژادی، همچنین، تمرکز بر روش‌های قابل انتقال در این مقوله جای می‌گیرند (مارباخ، ایگان و تامسون، ۲۰۱۵؛ هندلزمن، میلر و پفوند، ۲۰۰۷).

-
1. Mahajan
 2. Rodriguez & Kitchen
 3. Rosi
 4. Bishop
 5. Barton & Rivert

به این ترتیب، شایسته است تدریس در جهان معاصر دارای چنین ویژگی‌هایی باشد: جهتگیری خشی، عام‌گرا، تمرکز بر مفاهیم عینی، قابل انتقال و تکرار پذیر؛ در مقابل عدم شفافیت، تعصب، خاصگرایی، ذهنی و قابلیت تفسیر چندگانه، غیرقابل انتقال و تکرار ناپذیر و مبتنی بر تجربه کاملاً شخصی. به ویژه در امر خطیر آموزش ریاضی، شایسته است که روش‌های متنوع مورد استفاده قرار گیرد. در این دیدگاه، مسائل ریاضی به مثابة «مناقشات علمی- اجتماعی»^۱ طرح شده و تحلیل می‌شوند (آبراموویچ، ۲۰۱۷).

در این راستا، با توجه به جهتگیری دانشگاهی در حوزه آموزش علوم، محقق از فرصت استفاده کرده و در حد وسع و توان علمی خود، ابعاد اجتماعی این چارچوب تحقیق را، با محوریت آموزش ریاضی و در قالب پژوهشی PCK بررسی کرده است. بنابراین، این مقاله برای پاسخ به پرسش‌های زیر طراحی شده است:

۱. ابعاد اجتماعی طرح پژوهشی «دانش محتوای آموزشی» چه مقدار از موفقیت تحصیلی

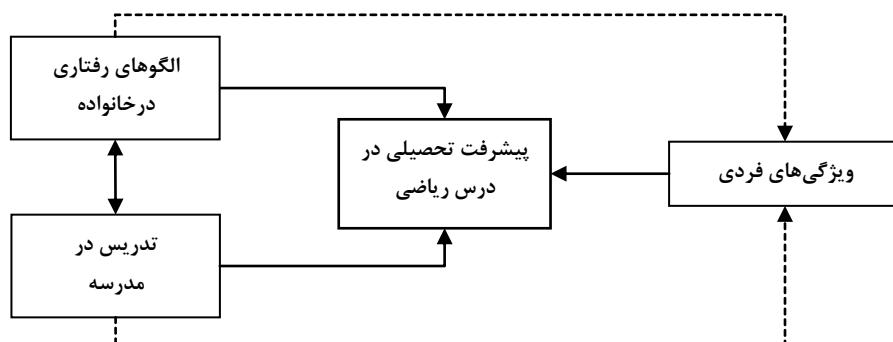
دانش آموزان در درس ریاضی را می‌تواند توضیح دهد؟

۲. کدام‌ین ابعاد طرح پژوهش PCK در آموزش ریاضی، مقدم بر دیگر ابعاد هستند؟

در ادامه، بنا به نفع معرفتی این پژوهش و با استعانت از طرح تحقیق «دانش محتوای آموزشی (PCK)»، مدل و فرضیه‌های تحقیق ارائه می‌شود.

این پژوهش با تمرکز بر شرایط اجتماعی مؤثر بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس ریاضی طراحی شده است. و این مهم، بنا به نفع معرفتی و محدودیت‌های ساختاری در گردآوری اطلاعات، به سه زمینه (نظم خُرد) یعنی ویژگی‌های فردی، خانوادگی و آموزشگاهی (مدرسه‌ای) محدود شده است. شکل ۲، این مدل ساده را به نمایش می‌گذارد.

1. Socio-Scientific Issues
2. Abramovich

شکل ۲. الگوی علّی پیشرفت تحصیلی دانشآموزان در درس ریاضی

با توجه به مدل تحقیق، و نظریه‌های مربوطه، فرضیه‌های غیر جهت‌دار زیر، اثر زمینه آموزشی بر پیشرفت تحصیلی دانشآموزان به مثابه نتیجه فرایند تدریس ریاضی را مطرح می‌کنند:

فرضیه ۱. شرایط نظم و انضباط مدرسه‌ای (از جمله نحوه ارتباط معلمان و دانشآموزان)،

بر پیشرفت دانشآموزان در درس ریاضی مؤثر است.

فرضیه ۲. شرایط نظم و انضباط خانوادگی، بر پیشرفت دانشآموزان در درس ریاضی مؤثر

است.

فرضیه ۳. ویژگی‌های فردی دانشآموزان (استعداد و توانایی‌های فردی)، بر پیشرفت دانشآموزان در درس ریاضی مؤثر است.

در ادامه، مؤلفه‌های مؤثر بر نتیجه فرایند آموزش ریاضی و سهم شرایط مختلف در تبیین یادگیری دانشآموزان مورد تحقیق تجربی قرار خواهد گرفت.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش با تکیه بر نظریه «دانش محتوای آموزشی» و روش «سنجدش اجتماعی»^۱ ارائه شده

1. Social measurement

است. روش‌شناسی سنجش اجتماعی، به جای تأکید صرف بر سیستمی از اصول سازماندهی شده و دستورالعمل‌ها، به مثابه منطق ذهن پرورش یافته است. بنابراین، یک محقق سنجش اجتماعی، عنصری علمی است که برای رسیدگی به موضوع تحقیقش، و رای تمام تحلیل‌ها قرار می‌گیرد. سنجشگر اجتماعی در توصیه‌هایش به دیگر محققین، به جای آنچه باید انجام دهند (مطابق با اصول قطعی در تحقیقات کلاسیک)، آنچه را انجام داده‌اند، یا ممکن است بتوانند انجام دهنند، مغتنم می‌شمرد. او می‌گوید چه نظمی از یافته‌ها در تحقیق‌شان نهفته است، نه آن نوع از نتایجی که وجود دارد یا مناسب (آماده) نیست (هاسکی^۱، ۲۰۱۰: ۹-۲۰؛ بالمر^۲، ۲۰۱۰، ص ۲۱۵-۲۲۷).

نمونه این پژوهش، شامل ۴۰۰ دانش‌آموز مقطع متوسطه در استان البرز است. این تعداد، متناسب با جمعیت تحقیق، به طور دقیق براساس فرمول کوکران محاسبه شده است؛ و به روش نمونه‌گیری خوش‌های نمونه‌ها انتخاب شده است..

ابزار جمع‌آوری اطلاعات، یادداشت‌های محقق از مصاحبه با اعیان اجتماعی و فرهنگی مدارس و پرسشنامه‌ی حاوی پرسش‌های سیستماتیک در سطوح خانواده، مدرسه، کلاس درس و فرد است که توسط دانش‌آموزان نمونه تحقیق پُر شده است. این پرسشنامه از تلفیق پرسشنامه‌های موجود در تحقیقات پیشین تهیه شده است که از اعتبار و روایی بالایی برای سنجش متغیرهای نظام اجتماعی برخوردار می‌باشد (نقدی، ۱۳۹۱). شایان ذکر است که دو پرسشنامه، به علت عدم تمايل پاسخگویان به مشارکت بادقت، از مجموع پرسشنامه‌ها حذف شده؛ و در نهایت، ۳۹۸ پرسشنامه به مرحله تحلیل وارد شده است.

بنابراین، واحد تحلیل فرد می‌باشد؛ استخراج مدل‌ها و الگوهای ریاضی تحقیق با استفاده از نرم‌افزار SPSS22 انجام می‌شود؛ و گزارش نهایی مطابق اصول پیمایش اجتماعی و با تأییدات پژوهش کیفی (بالمر، ۲۰۱۰، ص ۲۱۵-۲۲۷) عرضه می‌شود.

1. Huskey
2. Bulmer

یافته‌های پژوهش

در این بخش به توصیف اجمالی شرایط مشارکت‌کنندگان در نمونه پژوهش پرداخته شده است^۱. با ملاک نوع دبیرستان‌های موجود، و از همه مهم‌تر دسترسی و ورود به مدرسه، ۶ دبیرستان دولتی و خاص، به‌طور تصادفی انتخاب شدند. این دبیرستان‌ها شامل ۲ دبیرستان دولتی پسرانه و ۲ دولتی دخترانه؛ به علاوه ۲ دبیرستان خاص دخترانه و پسرانه هستند. تقریباً نیمی از دانش‌آموزان در نمونه تحقیق دختر (۴۸ درصد) و نیمی دیگر پسر (۵۲ درصد) هستند. به علت تراکم برنامه‌های درسی دانش‌آموزان سال دوازدهم و محدودیت قابل توجه برای مصاحبه و مراجعه به کلاس این دانش‌آموزان، موجب شد که فقط حدود ۱۴ درصد نمونه به این دانش‌آموزان تعلق گیرد. ۴۴ درصد نمونه در پایه یازدهم، و ۴۲ درصد آنان در پایه دهم تحصیل می‌کنند.

برای پرهیز از پیچیدگی‌های ممکن، و استفاده از معیاری نسبتاً همگانی و عام، نمره ریاضی دانش‌آموزان در آزمون‌های داخلی در دی‌ماه ۱۳۹۶ به عنوان معرف نتیجه نهایی فرایند تدریس که همان موقعيت تحصیلی دانش‌آموزان در درس ریاضی است، استفاده شد (جدول ۱). توضیح اینکه، نمرات آزمون دی‌ماه معمولاً به دو دلیل ۱. حجم کم محتوای درسی، و ۲. اختیار بیشتر معلم در ارزیابی شاگردان، از نمرات پایان سال تحصیلی نسبتاً بالاتر است. اما، دلایل این تحقیق برای درنظر گرفتن نمرات آزمون دی‌ماه برای پاسخ به پرسش دوم، عبارت‌اند از: ۱. در دسترس بودن دانش‌آموزان برای پاسخگویی به سوالات تحقیق، ۲. محدودیت در زمان‌بندی تحقیق، و از همه مهمتر، ۳. اختیار بیشتر معلم برای سنجش دقیق‌تر دانش‌آموزان مبتنی بر آزمون دی‌ماه و لحاظ‌کردن تمام فعالیت‌های مستمر شاگردان در طول ترم (اعم از آزمون‌های کوتاه، حل تمرین، مشارکت در پرسش و پاسخ در کلاس و...).

۱. برای اطلاع از اطلاعات بیشتر و جزئیات تحقیق، همچنین توصیف متغیرها به گزارش اصلی مراجعه شود.

جدول ۱. میزان دانشآموزان موفق در آزمون ریاضی در آزمون دیماه ۱۳۹۶

نمره ریاضی	درصد تجمعی	درصد
۲۰ تا ۱۷,۰۱	۴۲,۸	۴۲,۸
۱۷,۰۰ تا ۱۵,۰۱	۶۲,۵	۱۹,۷
۱۵,۰۰ تا ۱۰,۰۱	۸۹,۸	۲۷,۳
۱۰,۰۰ تا ۷,۵۱	۹۷,۱	۷,۳
۷,۵۰ تا صفر	۱۰۰	۲,۹

مطابق با یافته‌های کیفی تحقیق که از مصاحبه با دبیران ریاضی کسب شده است، با توجه به شرایط آزمون‌های دیماه، می‌توان ادعا کرد که مجموعاً حدود ۶۳ درصد در آزمون دیماه موفق بوده‌اند. ۲۷ درصد از دانشآموزان که نمراتی بین ۱۰ تا ۱۵ گرفته‌اند، شرایطی نسبتاً ناپایدار دارند و احتیاج به فعالیت‌های بیشتری دارند تا بتوانند در آزمون نهایی، این درس را بگذرانند. و حدود ۱۰ درصد از دانشآموزان، در درس ریاضی داری شرایطی بحرانی هستند و ناموفق تلقی می‌شوند. برای واکاوی تفاوت معنادار میان دختران و پسران مبتنی بر کسب نمره ریاضی و علاقه‌مندی به درس ریاضی از تحلیل واریانس استفاده شده است. نتیجه این بررسی، عدم تفاوت معنادار نمرات ریاضی و علاقه‌مندی به ریاضی مبتنی بر جنسیت دانشآموزان است. اما در جدول ۲ مشاهده می‌شود که متوسط نمره ریاضی فراغیان ۱۵,۹ است؛ و در کسب نمره ریاضی، دانشآموزان مدارس خاص به طور متوسط ۱,۸۹ نمره بیشتر از دانشآموزان دبیرستان‌های عادی کسب کرده‌اند. این تفاوت در سطح کمتر از یک هزار معنادار می‌باشد.

جدول ۲. تحلیل واریانس مربوط به نمره ریاضی و میزان علاقه به درس ریاضی مبتنی بر نوع مدرسه

متغیر	نوع مدرسه	میانگین	آماره F	ضریب معناداری
نمره ریاضی	عادی	۱۵,۲۸	۲۸,۱۸۴	۰,۰۰۰
	خاص	۱۷,۱۷		
	کل	۱۵,۹۰		
علاقه به درس ریاضی	عادی	۳,۸۲	۱۴,۴۸۰	۰,۰۰۰
	خاص	۴,۲۸		
	کل	۳,۹۷		

براساس جدول ۲، میزان علاقه دانشآموزان مدارس خاص به درس ریاضی، در سطح معناداری کمتر از یکهزارم، از علاقه دانشآموزان دیبرستانهای عادی بیشتر است. شایان ذکر است که وجود تفاوت‌های معنادار در تحلیل واریانس، برای توصیف شرایط متمایز، در نوع خود اهمیت دارد.

در جدول ۳ ضریب همبستگی برخی متغیرهای مربوطه با نمره ریاضی دانشآموزان، از حیث مقدار و معناداری، ارائه شده است. هرچند وجود همبستگی آماری، ملاکی برای تعیین اثربخشی است و آشکار کننده‌ی نظم ریاضی موجود در طبیعت می‌باشد (شولمن، ۱۹۸۶). اما با واردشدن به مدل‌های رگرسیون و تعیین روابط علی‌آماری، به علت حضور و اثر دیگر متغیرها، نه تنها مقدار ضرایب تغییر می‌کنند، بلکه ممکن است جهت تأثیر آن‌ها نیز تغییر کند. برای مثال، اثر علی‌متغیر «سن پاسخگو» در معادلات رگرسیون که در حضور دیگر شرایط مورد سنجش قرار می‌گیرد و نسبتاً شرایط طبیعی را منعکس می‌کند، نقش تقویت کننده دارد (جدول ۴). در حالی که صرفاً با تکیه بر روابط همبستگی دوبهدو، باید برای آن نقشی تضعیف‌کننده قائل شد.

جدول ۳. رابطه همبستگی نمره ریاضی دانشآموزان با برخی متغیرهای مستقل

متغیر مستقل مرتبط با دانش محتوای آموزشی	معناداری	متغیر مستقل مرتبط با شرایط زمینه‌ای
همبستگی	معناداری	همبستگی
سلط معلم ریاضی	۰,۰۴۰	-۰,۱۰۶
رابطه صمیمی معلم ریاضی با شاگردان	۰,۰۰۲	۰,۱۵۹
تدريس ساده و قابل فهم ریاضی	۰,۰۰۰	-۰,۲۱۱
تدريس کاربردی ریاضی	۰,۰۰۰	۰,۵۳۹
تدريس فعال و مشارکتی ریاضی	۰,۰۲۳	۰,۱۱۰
علاقة به درس ریاضی	۰,۰۰۲	۰,۱۵۹
توانایی یادگیری ریاضی	۰,۰۲۱	۰,۱۱۹
نمره فیزیک	۰,۰۰۰	۰,۱۸۷
رابطه صمیمی معلم فیزیک با شاگردان	۰,۰۰۰	۰,۲۵۷
تدريس ساده و قابل فهم فیزیک	۰,۰۲۲	۰,۱۲۴
تدريس کاربردی فیزیک	۰,۰۰۱	۰,۱۷۳
تدريس فعال و مشارکتی فیزیک	۰,۰۰۰	۰,۲۴۹
علاقة به درس فیزیک	۰,۰۰۰	۰,۲۳۳

بنابراین، علی‌رغم ارزش بالای ضریب همبستگی در نمایشِ نظم ریاضی در نمونه تحقیق، وجود همبستگی ضرورتاً دال بر وجود رابطه علی‌بین متغیرها نیست. این‌که آیا این روابط کاذب هستند یا علی‌؛ و اگر علی‌ هستند، چه جزئی از آن‌ها ناشی از اثر مستقیم است و چه جزئی اثر غیر مستقیم، در تحلیل رگرسیونی چندگامه تا حدودی روشن خواهد شد (جلبی، ۱۳۸۵، ص ۱۷۴). تحلیل آماری رگرسیون چندگامه که نقش علی‌ متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته را آشکار می‌کند نیز همگی به طور معنادار تأییدکننده الگوی علی‌ پژوهش و فرضیه‌های مشتق از آن در سطح فرد، خانواده و مدرسه است. در ادامه، با ارائه سه مدل ریاضی یا معادله رگرسیون، که نسبتاً با یکدیگر همپوشانی نیز دارند، کسب نمره ریاضی جوانان در نمونه تحقیق، مورد تحلیل چند متغیری قرار گرفته است. به این منظور، ضرایب همبستگی نمره ریاضی دانش‌آموزان با آن دسته از متغیرهای اصلی که سطح معناداری آن‌ها بالاتر از پنج درصد است، محاسبه و برای تعیین در معادله رگرسیون وارد شده‌اند. نتایج این واکاوی در جدول ۴ نمایش داده می‌شود. مدل ۱، ضرایب رگرسیون کسب نمره ریاضی دانش‌آموزان را نشان می‌دهد که گام به گام در معادله‌ی رگرسیون چندگامه باقی مانده‌اند. این مدل، با پنج متغیر، توان توضیح ۵۷ درصد تغییرات نمره‌ی ریاضی جوانان را دارا است. این مدل نشان می‌دهد نمره فیزیک مقوّم نمره ریاضی دانش‌آموزان است. با توجه به ضریب غیر استاندارد این متغیر، می‌توان گفت که در حضور دیگر متغیرها، با افزایش یک نمره فیزیک، نمره ریاضی جوانان به طور متوسط نیم‌نمره افزایش خواهد یافت. به عبارت دیگر، از یک طرف این موضوع که «ریاضی زبان فیزیک است» مورد تأیید تجربی قرار می‌گیرد. از طرف دیگر، توانایی مشاهدات فیزیکی و تمرینات تجربی در اندازه‌گیری، موفقیت دانش‌آموزان در درس ریاضی را تا اندازه قابل ملاحظه‌ای تضمین می‌کند.

جدول ۴. مدل‌های رگرسیونی کسب نمره ریاضی دانش‌آموزان

مدل ۳: بدون تأثیر کلاس فیزیک و سوابق تحصیلی		مدل ۲: بدون تأثیر شرایط کلاس و درس فیزیک		مدل ۱: همه شرایط تحت پژوهش		متغیرهای مستقل		
معناداری	β	B	معناداری	β	B	معناداری	β	B
۰,۰۱۳		-۱۹,۸۵۲	۰,۰۰۰		-۵۲,۳۳۲	۰,۰۰۶		-۱۸,۲۷۷
						۰,۰۰۰	۰,۴۳۰	۰,۴۴۵
۰,۰۰۰	۰,۴۳۱	۱,۴۱۶	۰,۰۰۰	۰,۳۵۵	۱,۱۶۰	۰,۰۰۰	۰,۳۸۱	۱,۲۰۱
						۰,۰۰۷	-۰,۱۶۳	-۰,۴۹۶
			۰,۰۰۰	۰,۴۲۳	۱,۵۳۴	۰,۰۰۲	۰,۲۱۲	۰,۷۴۳
۰,۰۴۶	۰,۱۳۱	۰,۵۴۷	۰,۰۰۰	۰,۲۶۷	۱,۱۲۰	۰,۰۱۰	۰,۱۵۸	۰,۶۴۰
۰,۰۰۵	۰,۱۹۰	۰,۹۹۲	۰,۰۲۱	۰,۱۴۱	۰,۷۶۰			
			۰,۰۳۰	۰,۱۳۸	۰,۷۸۱			
۰,۰۲۹	۰,۱۵۱	۰,۵۸۱						
(۱۹,۲۹۶) ۰,۰۰۰		(۲۶,۶۹۸) ۰,۰۰۰		(۳۹,۹۷۷) ۰,۰۰۰		معناداری مدل (F)		
۰,۵۶۹		۰,۶۸۱			۰,۷۵۵		R	
۰,۳۲۴		۰,۴۶۴			۰,۵۷۰			ضریب تعیین (R^2)

مدل ۱، نشان می‌دهد هرچه دانش‌آموزان نتایج بهتری در آزمون سال قبل کسب کرده باشند، در یادگیری ریاضی نیز قوی‌تر عمل می‌نمایند. عمدتاً نوجوانان سوابقِ مبتنی بر موفقیت‌ها یا عدم موفقیت‌های خود را بهمثابه یک برجسب (یا داغ^۱) می‌پذیرند و طبق آن جهت‌گیری‌هایشان را تنظیم می‌نمایند. در حقیقت، موفقیت در دیگر دروس، برای متعلم‌ان نوعی سازگاری درونی ایجاد می‌کند که موجبات موفقیت در درس ریاضی را نیز برای آنان فراهم می‌آورد. مطابق با مدل ۱، هرچه دانش‌آموزان توانایی خود را در یادگیری ریاضی بالاتر ارزیابی کنند، نمره بهتری کسب می‌کنند. در واقع، ارزیابی فراگیران از یادگیری‌شان در درس ریاضی، بهمثابه یک موتور حرکت

1. Stigma

عمل کرده و اعتماد به نفس آنان را افزایش می‌دهد و معلم نیز در چنین کلاسی موفق‌تر جلوه می‌نماید.

اما، در مقایسه با ضرایب همبستگی، نکته جالبی که در مدل ۱ وجود دارد، و در مقایسه با جدول همبستگی دور از انتظار می‌نماید، نقش تضعیف کننده متغیرهای «سن پاسخگو» و «تدریس فیزیک به صورت فعال و مشارکتی» است. این یافته‌ها، جزء همان ظرافت‌های نظم موجود است که صرفاً در سایه تئوری‌های موجود نمی‌توان به آن دست یافت؛ بلکه پژوهش‌های دقیق و موثق باید وجود مختلف نظام اجتماعی نمایان شود. برای مثال، در مدل ۱ مشاهده می‌شود که تدریس مشارکتی و فعال در کلاس فیزیک، بر نمره ریاضی دانش‌آموزان اثر منفی می‌گذارد. در حقیقت، کلاس‌های آموزشی به مثابه «مکان‌های نمادین» توسط فراگیران با یکدیگر مقایسه می‌شوند. بنابراین، هرچه کلاس فیزیک مشارکتی‌تر برگزار شود و در آن محیط دانش‌آموزان فعالتر باشند، فرایند تدریس ریاضی که غالباً معلم محور است، با جذابیت کمتر همراه بوده و طبعاً کمتر با موفقیت همراه خواهد بود.

مدل ۱ نشان می‌دهد در حضور دیگر متغیرها، سن پاسخگویان اثر تقویت‌کننده بر نمره ریاضی آنان دارد. به عبارت دیگر، در سینین جوانی هرچه سن پاسخگویان بیشتر باشد، توان تحلیل انتزاعی آنان در ریاضیات افزایش می‌یابد و فرایند تدریس موفق‌تر پیش می‌رود. جالب اینجا است که واریانس سن دانش‌آموزان در یک مقطع تحصیلی در حد یک تا چند ماه است. نتایج این تحقیق، مطابق با دیگر یافته‌ها که قبل ذکر شد، نشان می‌دهد که حتی در حد یک تا چند ماه تفاوت سنی بیشتر، توان یادگیری فراگیران در ریاضی افزایش یافته و فرایند تدریس راحت‌تر پیش می‌رود.

مقدار ثابت (عرض از مبدأ) و سطح معناداری مدل ۱ نشان می‌دهد فارغ از شرایطی که در مدل تبیین شده است، نمره متوسط این دانش‌آموزان در درس ریاضی باید حدود ۱۸/۳- باشد. به این ترتیب، می‌توان تصریح کرد که متغیرهای یادشده، مجموعاً در ارتقای نمره متوسط ریاضی از کمیت زیر صفر به ۱۵/۹۰ نقشی بسیار تقویت‌کننده بر عهده داشته‌اند؛ و بدون اثر آن‌ها، نتایجی ناگوار به‌بار می‌آمد.

مدل ۲ از خروج متغیرهای مربوط به کلاس و درس فیزیک از مدل قبل ایجاد شده است. با حذف دو متغیر مزبور، دو متغیر که خصلت اخلاقی و انضباطی دارند ایفای نقش کرده‌اند. مدل ۲ آشکار می‌کند که اگر شرایط کلاس فیزیک و توانایی دانش‌آموزان در اندازه‌گیری‌های تجربی و فیزیکی درنظر گرفته نشود، با اتکا به اخلاق و انضباط دانش‌آموزان و دیگر متغیرهای مدل، تا ۴۶ درصد موفقیت آنان در آزمون ریاضی می‌تواند توضیح داده شود. در واقع، در غیاب متغیرهای مربوط به محتوای درس و آموزش فیزیک، فرایند تدریس ریاضی و کسب نتایج آن، مرهونِ شرایط اخلاقی و انضباطی فرآگیران است. در ادامه، بدون بیان شرایط همپوش و مشترک میان مدل‌های ۱ و ۲، مدل جدید شرح داده می‌شود.

مدل ۲ نشان می‌دهد هرچه فرآگیران در رعایت انضباط آموزشگاهی موفق‌تر باشد، آموزش ریاضی برای آنان بیشتر نتیجه‌بخش خواهد بود. در واقع، رعایت انضباط آموزشگاهی، تلفیقی از نظم فردی و اجتماعی است؛ و شامل ملاحظه منافع و زیان‌های اولیای مدرسه و همشاغردی‌ها در تابع نفع و ضرر خود است. این ویژگی، عملًا احراق سازگاری درونی و رعایت قانون طلایی است. به این ترتیب، این اخلاق که در نظم و انضباط آموزشگاهی تجلی می‌یابد، زمینه لازم برای یادگیری اوج منطق یعنی ریاضی را بیشتر مهیا می‌کند. به عبارت دیگر، هرچه دانش‌آموزان کمتر خودخواهی داشته و قواعد آموزشگاهی را بیشتر رعایت کند، در تعامل با اعیان اجتماعی و فرهنگی ملاحظات بیشتری را رعایت کند، آموزش ریاضی برای آنان موفق‌تر انجام می‌شود و نتیجه این آموزش بهتر خواهد بود.

مطابق با مدل ۲، هرچه دانش‌آموزان تمایل کمتری به تقلب داشته باشند، نمره ریاضی آنان بهتر است. فرآگیرانی که به آزمون سالم و ارزیابی بی‌طرفانه بیشتر تمایل هستند، تمایل بیشتری دارند تا هنجار انصاف، به مثابة هنجار اخلاقی صدرنشین را اجرا کنند. این تمایل هنجاری، به عنوان عنصری از تابع شخصیت، تمایل فرد نسبت به سازگاری درونی را افزایش می‌دهد و زمینه مناسب برای یادگیری ریاضی را فراهم می‌آورد. بنابراین، هرچه دانش‌آموزان تمایل بیشتری نسبت به ارزیابی سالم داشته باشند، آموزش ریاضی برای آنان ساده‌تر انجام می‌شود و نتایج بهتری کسب خواهد شد.

با توجه به مقدار ثابت در مدل ۲، تأکید می‌شود فارغ از تأثیر متغیرهای مدل، نمره ریاضی دانشآموزان به طور متوسط ۵۲,۳۳ - خواهد بود. لذا، از طرفی می‌توان تصریح کرد که متغیرهای یادشده، مجموعاً در ارتقای نتایج آموزش، نقشی بسیار تقویت‌کننده بر عهده داشته‌اند. ولی از طرف دیگر، آشکار می‌شود که آموزش ریاضی دچار وضعیت ناپایدار است و شدیداً به شرایط اجتماعی و فرهنگی وابسته است. به عبارت دیگر، تصریح می‌شود که به دور از نقش علیٰ شرایط اخلاقی و انضباطی، آموزش ریاضی به مراتب علیل خواهد بود و نتایجی اسفبار به بار خواهد آورد.

مدل ۳ با حذف «معدل سال گذشته» از مدل قبل ایجاد شده است. نظم آماری متغیرها، ایجاب می‌کند که با حذف معرف سابقه تحصیلی فراگیران، متغیر «عدم تمایل به تقلب» نیز حذف شود و متغیر «اقتدار حمایتی والدین» ایفای نقش کند. در واقع، در غیاب متغیرهای مربوط به سابقه تحصیلی و تمایل به آزمون سالم، فرایند تدریس ریاضی و کسب نتایج آن، به حمایت دانشآموزان از جانب خانواده وابسته می‌باشد.

فرایند تعلیم و تربیت در خانواده، به عنوان اولین مکان نمادین بسیار اهمیت دارد. در این محیط است که انتظارات و تمایلات اولیه شکل گرفته و برآسم آن‌ها هنجارها و ارزش‌ها پایه‌گذاری می‌شود. این ارزش‌ها معیارهایی را شکل می‌دهند که بر مبنای آن‌ها شرایط ثانویه ارزیابی می‌شود. از جمله این معیارها، انواع الگوهای حمایتی از جانب والدین است که بخشی از ظهور و نمایش هنجار انصاف است. حمایت‌های معيشی، تمیزی، معاشرتی و تربیتی دارای الگوریتم‌هایی هستند که توسط فرزندان خانواده نهادینه می‌شوند و در صورت سازگاری با مکان‌های نمادین دیگر، به طور متناظر متناظر اجرا می‌شوند.

به این ترتیب، مدل ۳ آشکار می‌کند در حضور دیگر متغیرهای مدل، فراگیران هرچه بیشتر از طرف والدین حمایت‌های معيشی، تمیزی، معاشرتی و تربیتی دریافت کرده باشند، ذهن آنان برای دریافت و فهم الگوریتم‌های ریاضی آماده‌تر می‌شود و فرایند تدریس در مورد آنان به طور موفق‌تر به نتیجه خواهد رسید. مقدار ثابت این مدل نیز نشان می‌دهد که فارغ از شرایط تشریح شده در معادله، حاصل تدریس ریاضی طوری است که نتیجه آن به طور متوسط نمره ۱۹,۹

است. یعنی وابستگی شدید نتایج به شرایط اجتماعی آموزش تأیید می‌شود. این نشان می‌دهد که هرچند شرایط اجتماعی آموزش ریاضی نتایجی ناپایدار به همراه داشته، اما تا کنون در جهت تقویت یادگیری فراگیران موفق بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر که در قالب «دانش محتوای آموزشی» تقریر شده است، مؤید نقش مهم و مؤثر شرایط اجتماعی در تقویت شرایط آموزش ریاضی است. با توجه به یافته‌های تحقیق، می‌توان اظهار کرد که بنیان آموزش ریاضی فی‌نفسه دچار اشکالاتی جدی است؛ و شدیداً به زمینه‌های اجتماعی و اخلاقی وابسته است. به این معنا که زمینه آموزش مناسب ریاضی، تمایل هنجاری فراگیران به اخلاق، و انضباط فردی و اجتماعی است.

مطابق با یافته‌های تحقیق، مهمترین بستر انضباط فردی و اجتماعی، خانواده دانش‌آموزان است که در قالب حمایت‌های متنوع تجربه می‌کنند. شرایط مزبور، زمینه مناسب برای فرایند آموزشی و تربیتی مدرسه‌ای را فراهم می‌آورد. مدل‌های تحقیق گویای این حقیقت هستند که شرایط زمینه‌ای تا اندازهٔ شایان توجهی در جهت تقویت فرایند تدریس ریاضی فعال بوده‌اند. اما، این هشدار در جوف مدل‌ها نهفته است که اگر در احقيق شرایط اجتماعی PCK، چه سهواً و چه عمدتاً سستی به عمل آید، فرایند تدریس ریاضی شدیداً دچار بحران می‌شود. بحران مزبور چنان جدی است که در بهترین وضعیت، باید در انتظار نتایجی بسیار مخرب برای فراگیران بود.

شاید وابستگی شکننده و نامتعادل تعلیم ریاضی به نظام اجتماعی، مکان‌های نمادین خانواده، مدرسه و کلاس درس، ویژگی ذاتی آموزش ریاضی باشد. حتی ممکن است این عدم تعادل به علت تخریب کارکرد مکان‌های نمادین، همچون خانواده باشد. امروزه، تا اندازهٔ شایان توجهی کارکردهای خانواده بسیار تضعیف شده و حمایت‌های متنوع دچار اختلال گشته و تقریباً همگی بر حمایت معیشتی متمرکز شده‌اند. البته، نباید از شرایط پهن‌دامنه غافل شد. شاید این، به علت انواع اختلال در سطح کلان جامعه باشد؛ که به تضعیف کارکرد نهاد خانواده، و حتی مدرسه متنه شده است (البته، در این پژوهش مستندات این فرض موجود نیست).

به هر حال، طبق نتایج و مستندات، برای ترمیم شرایط آموزشی و گستردن شرایط آموزش ریاضی، فعلاً می‌توان به سطح خُرد متولّ شد و در آن سطح آغاز به اصلاحات کرد. مدل‌های تحقیق حاکی از نقش بسزای شرایط اخلاقی و انضباطی در جهت بهینه‌سازی و تحکیم شرایط آموزش ریاضی است. به این ترتیب، می‌توان ادعا کرد که برای تقویت فرایند تدریس ریاضی، و موفقیت فرآگیران در ریاضی، شایسته است که شرایط زیر به مثابه زمینه‌های مناسب تحت اولویت قرار گیرند:

۱. رعایت هنجار اخلاقی انصاف در خانواده، به عنوان مکان نمادین اولیه؛
۲. تقویت تمایلات هنجاری فرآگیران در رعایت اخلاق و انضباط فردی؛
۳. تدریس فعال و مشارکتی، همچنین، هماهنگ در دو محیط نمادین ثانویه، یعنی کلاس ریاضی و کلاس فیزیک.

اکنون، در خطر ساده‌گویی و به استناد این پژوهش، می‌توان ادعا کرد دانش محتوای آموزشی در ایران دارای نوعی تأیید تجربی اولیه، حداقل در مورد شرایط اجتماعی آموزش ریاضی شده است. تأییدات تجربی در بافت نظری، هم دارای جنبه‌های عام است و هم جنبه‌های خاص اجتماعی را دارا است، که ویژه شرایط اجتماعی منطقه تحت پژوهش (استان البرز) است. البته که رشد و نمو دانش نظری در این خصوص مستلزم ۱. پژوهش‌های موثق، ۲. آزمون تجربی در دیگر شرایط اجتماعی و فرهنگی، و ۳. به کارگیری دیدگاه‌های مختلف است. این پژوهش، در حد توان و امکانات توانسته است مقدمات این فرایند را رقم بزند.

منابع

- چلبی، مسعود (۱۳۸۵). مطالعه پیمایشی اخلاق کار در سه شهر ایران. در مسعود چلبی، ۱۳۸۵، تحلیل اجتماعی در فضای کنٹش، تهران: نشر نی (صص ۱۶۵-۱۸۸).
- شعبانی، حسن (۱۳۹۰). مهارت‌های آموزشی و پرورشی: روش‌ها و فنون. چاپ بیست و نهم، تهران: انتشارات سمت.
- نقدی، وحید (۱۳۹۱). بررسی تأثیر هنجارهای اخلاقی و تربیتی بر خشونت جوانان. پژوهش‌های انتظام اجتماعی، ۴(۳)، ۷-۴۰.
- نقدی، وحید (۱۳۹۲). مطالعه تطبیقی تمایل افراد جامعه نسبت به رعایت اخلاق: با تأکید بر رعایت هنجار انصاف در سطح جامعه. تحلیل اجتماعی، ۴(۶۵)، ۹۵-۳۵.
- نقدی، وحید (۱۳۹۳). تدریس علوم تحلیلی: با تأکید بر بعد اجتماعی و تربیتی تدریس فیزیک. در پانزدهمین کنفرانس آموزش فیزیک در ایران و پنجمین کنفرانس فیزیک و آزمایشگاه، در شهریور ۱۳۹۳، شماره ثبت: ۱۳۹۳/۰۶/۰۸؛ ۶۷۳۰۰.
- نقدی، وحید (۱۳۹۵). تحلیل تجربی اخلاق عملی با تأکید بر تعهد تعمیم‌یافته به مثابه وجه عملی اخلاق اجتماعی. تحلیل اجتماعی، ۸(۲)، ۳۶-۱.
- وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (۱۳۹۴). برنامه درسی دوره: کارشناسی پیوسته رشته آموزش علوم اجتماعی (خاص دانشگاه فرهنگیان). گروه برنامه‌ریزی تربیت معلم.
- Abramovich, S. (2017). *Diversifying mathematics teaching: Advanced educational content and methods for prospective elementary teachers*. World Scientific.
- Ball, D. L. (2001). Teaching, With Respect to Mathematics and Students. In Wood, T., Scott, B. N., Warfield, J., *Beyond classical pedagogy: Teaching elementary school mathematics*, Lawrence Erlbaum Associates, Inc. (pp.1-25).
- Barnes, M. B., & Barnes, L. W. (2005). Using inquiry processes to investigate knowledge, skills, and perceptions of diverse learners: An approach to working with prospective and current science teachers. In Rodriguez, A. J., Kitchen, R. S., *Preparing Mathematics and Science Teachers for Diverse Classrooms: Promising Strategies for Transformative Pedagogy*, Lawrence Erlbaum Associates, Inc. (pp. 61-86).
- Barton, A. C., Tan, E., & Rivert, A. (2008). Creating hybrid spaces for engaging school science among urban middle school girls. *American Educational Research Journal*, 45(1), 68-103.

- Bishop, A., Clarke, B., Corrigan, D., & Gunston, D. (2006). Values in mathematics and science education: researchers' and teachers' views on the similarities and differences. *For the Learning of Mathematics*, 26(1), 7–11.
- Bulmer, M. (2010). Challenges for Social Measurement. In Bulmer, M., Gibbs, J. & Hyman, L., *Social measurement through social survey: An applied approach*, MPG books Group, UK, (pp. 215-227).
- Cobb, P. (1996). Sociological and Anthropological Perspectives on Mathematics Learning. in Steffe P. L. & Nesher, P. (general Eds.), Cobb, P., Goldin, G., A., & Greer, B. (second Eds.), *Theories of mathematical learning*, Lawrence Erlbaum Association Publishers, part 1 (pp. 1-177).
- Cobb, P. (1999). Individual and collective mathematical development: The case of statistical data analysis. *Mathematical Thinking and Learning*, 3(1): 5-43.
- Cobb, P., & Bauersfeld, H. (Eds.) (1995). *Emergence of mathematical meaning: Interaction in classroom cultures*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Cobb, P., & Yackel, E. (1996). Constructivist, Emergent, and Sociocultural Perspectives in the Context of Developmental Research. *Educational Psychologist*, 4(13), 175-190.
- Cobb, P., Wood, T., & Yackel, E. (1990). Classrooms as Learning Environments for Teachers and Researchers. Davis, R., Maher, C. & Noddings, N. (Eds.), *Constructivist views on the teaching and learning of mathematics*. National Council of Teachers of Mathematics (pp. 125-146).
- Cobb, P., Wood, T., Yackel, E. & Wheatley, G. (1993^a). Introduction: Background of the research. in Wood, T., Cobb, P., Yackel, E. & Dillon, D. (Eds.), *Rethinking elementary school mathematics: Insights and issues*. National Council of Teachers of Mathematics (pp. 1-4).
- Cobb, P., Yackel, E. & McClain, K. (2000). *Symbolizing and Communicating in Mathematics Classrooms – Perspectives on Discourse, Tools, and Instructional Design*. Routledge.
- Cobb, P., Yackel, E., & Wood, T. (1993^b). Learning mathematics: Multiple perspectives, theoretical orientation. In Wood, T., Cobb, P., Yackel, E. & Dillon, D. (Eds.) *Rethinking elementary school mathematics: Insights and issues*. National Council of Teachers of Mathematics (pp. 21-32).
- Curren, R. (2005). Cultivating the intellectual and moral virtues. In Carr, D. & Steutel, J., *Virtue ethics and moral education*. Taylor & Francis (pp. 69-83).
- Franke, M. L., & Kazemi, E. (2001). Teaching as Learning within a Community of Practice: Characterizing Generative Growth. In Wood, T., Scott N. B. & Warfield, J. (Eds.), *Beyond Classical Pedagogy: Teaching elementary school mathematics*. Lawrence Erlbaum Associates, Inc. (pp. 47-74).
- Gamoran, S. M. (2001). Developing a Professional Vision of Classroom Events. In Wood, T., Scott N. B., & Warfield, J. (Eds.), *Beyond classical pedagogy: Teaching elementary school mathematics*. Lawrence Erlbaum Associates, Inc. (pp. 75-94).
- Garii, B., & Rule, A. C. (2009). Integrating social justice with mathematics and science: An analysis of student teacher lessons, *Teaching and teacher education*, 5(25), 490–499.

- Grossman, P. L. (1990). *The making of a teacher: Teacher knowledge and teacher education*. New York, NY: Teachers College Press.
- Gu, F., Huang, R., & Gu, L. (2017). Theory and development of teaching through variation in mathematics in China. In Huang, R. & Li, Y. (Eds.), *Teaching and learning mathematics through variation: Confucian heritage meets western theories*. Sense Publishers (pp. 13-42).
- Gutstein, E. (2007). And that's just how it starts: Teaching mathematics and developing student agency. *Teachers College Record*, 109(2), 420–448.
- Handelsman, J., Miller, S., Pfund, C. (2007). *Scientific teaching*. Roberts & Company Publishers.
- Huang, R., & Leung, F. K. S. (2017). Teaching geometrical concepts through variation: A case study of a shanghai lesson. In Huang, R. & Li, Y. (Eds.), *Teaching and learning mathematics through variation: Confucian heritage meets western theories*. Sense Publishers, (pp. 151-168).
- Huskey, J. (2010). Introduction to measuring. In Bulmer, M., Gibbs, J. & Hy-man L. (Eds.), *Social measurement through social survey: An applied approach*. MPG books Group, UK (pp. 1-9).
- Kaput, J. J., & Blanton, M. L. (2005). A teacher-centered approach to algebrafying Elementary Mathematics. In Romberg, T., Carpenter, T. P. & Dremock, F. (Eds.), *Understanding mathematics and science matters*. Lawrence Erlbaum Associates, Publishers, (pp. 99-126).
- Leming, J. S. (2008). Research and practice in moral and character education: Loosely coupled phenomena. In Nucci, L. p. & Narvaez, D., *Handbook of moral and character education*. Routledge, (pp. 134-157).
- Mahajan, S. (2010). *Street-fighting mathematics: The art of educated guessing and opportunistic problem solving*. MIT Press, Cambridge, Massachusetts.
- Marbach-Ad, G., Egan, L. C., & Thompson, K. V. (2015). *A discipline-based teaching and learning center: A model for professional development*. Springer International Publishing Switzerland.
- Mukhopadhyay, S., & Greer, B. (2017). How many deaths? Education for statistical empathy. *The Montana Mathematics Enthusiast, Monograph*, 1(12), 119–135.
- Narlikar, J. V. (2017). Relativistic paths: A feynman problem. In Bagla, J. S. & Engineer, S., *Gravity and the quantum: Pedagogical essays on cosmology, astrophysics, and quantum gravity*. Springer International Publishing, (pp. 317-338).
- Nemirovsky, R., Barros, A., Noble, T., Schnepp, M., & Solomon, J. (2005). Learning mathematics in high school: Symbolic places and family resemblances. In Romberg, T. A., Carpenter, T. P., Dremock, F., *Understanding mathematics and science matters*. Lawrence Erlbaum Associates, Publishers (pp. 185-207).
- QCA. (2007). *Mathematics programme of study: Key stage 3. London: Towards a philosophy of critical mathematics education*. Dordrecht: Kluwer.
- Richardson, V. (2001) constructivist mathematics instruction and current trends in research on teaching. In Wood, T., Scott N. B. & Warfield, J. (Eds.), *Beyond classical pedagogy: teaching elementary school mathematics*. Lawrence Erlbaum Associates, Inc. (pp. 275-294).
- Rodriguez, A. J., & Kitchen, R. S. (2005). *Preparing mathematics and science teachers*

- for diverse classrooms: Promising strategies for transformative pedagogy.* Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- Rosenhead, L. (1961). the teaching of mathematics in schools: A criticism of the english educational system. *The Mathematical Gazette*, 45(354), 279-287.
- Rosi, T., Malgieri, M., Oss, S., & Onorato, P. (2018). Quantitative measurements of RGB and CMYK colours with a homemade spectrophotometer. In Sokołowska, D. & Michelini, M., *The Role of laboratory work in improving physics teaching and learning*. Springer (pp. 269-278).
- Roth, W. M. (2007). Toward a dialectical notion and praxis of scientific literacy. *Curriculum Studies*, 39(4), 377-398.
- Schulman, L. S. (1986). Paradigms and research programs in the study of teaching: A contemporary perspective. In Wittrock, M., *Handbook of research on teaching, Third Edition, A Project of the American Educational Research Association*. Macmillan Publishing Company. (pp. 3-36).
- Scott, N. V. (2001). Constructing facilitative teaching. In Wood, T., Scott N. B. & Warfield, J. (Eds.), *Beyond classical pedagogy: teaching elementary school mathematics*. Lawrence Erlbaum Associates, Inc. (pp. 251-274).
- Simon, M. A. (2001). Two intertwined bodies work: conducting research on mathematics teacher development and elaborating theory of mathematics teaching/learning. In Wood, T., Scott N. B. & Warfield, J. (Eds.), *Beyond classical pedagogy: Teaching elementary school mathematics*. Lawrence Erlbaum Associates, Inc.(pp. 157-170).
- Wood, T., Cobb, P. Yackel, E., & Dillon, D. (Eds.) (1993) *Rethinking Elementary School Mathematics: Insights and issues*. Monograph Reston, VA: National Council of Teachers of Mathematics.
- Yackel, E., & Cobb, P. (1996) Sociomathematical norms, argumentation, and autonomy in mathematics. *Research in Mathematics Education*, 27(4): 458- 477.
- Yackel, E., Gravemeijer, K., & Sfard, A. (2011) *A journey in mathematics education research: insights from the work of Paul Cobb*. Springer Science Business.